

ÚJ FEJLEMÉNYEK, ÚJ KÉRDÉSEK, ÚJ PROBLÉMÁK A PSZICHOTERÁPIÁK SZERVEZETI RENDSZERÉBEN ÉS A PSZICHOTERAPEUTA KÉPZÉSBN?

A pszichoterapeuta szakmában sokakat foglalkoztat, hogyan érintik a képzést a közelmúlt és a jelen változásai (például a szakmai grémiumok és a kiképző egyesületek kapcsolata, a felsőoktatási törvény változása, a továbbképzések felosztása), s az, hogy milyen változásokra számítsanak a jövőben.

A Magyar Pszichiátriai Társaság (MPT) megalakulása (1980) után pszichoterápiás szekció jött létre keretében, melyet számos munkacsoport – sok mai egyesület előfutára – alkotott. A munkacsoportok módszerspecifikus képzéseket szerveztek. Az 1989-es egyesületi törvény lehetővé tette önálló szakegyesületek létrehozását; a pszichoterápiás szekció felosztatta magát. Az irányzatok többsége megalapította önálló egyesületét; néhány irányzat megmaradt a Magyar Pszichiátriai Társaságon belül.

A kilencvenes évek elején az egyesületek egyeztetési fórumot hoztak létre, a Pszichoterápiás Tanácsot, melyben a pszichoterápiás osztállyal-részleggel bíró egyetemi klinikák is képviselőt küldtek. A soklépéses egyeztetésben kialakult pszichoterapeuta képzési rendszerben a Pszichoterápiás Koordinációs Bizottság (tagjai a jelzett egyetemi klinikák képviselői és a Pszichoterápiás Tanács képviselője) feladata lett a képzési egyeztetés és vizsgálentkezések ellenőrzése a képzési rend szempontjából. A képzés módszerspecifikus része a szakegyesületekben, az általános része a klinikai képzőhelyeken zajlott-zajlik.

A 2000-es évtized közepén, a felsőoktatási törvény változásával az egyes egyetemek pszichoterápiás grémiumai vették át a Pszichoterápiás Koordinációs Bizottság szerepét (mely szervezet nagyobb szakmai hírverés nélkül múlt ki).

Az utóbbi másfél évben a Pszichoterápiás Tanács szervezeti változásba kezdett, hogy jogi személyiséggé váljék – ez még nem zárult le.

A Magyar Pszichiátriai Társaság keretében 2012 januárjában pszichoterápiás szekció alakult.

Sokféle hír kering, ezért a Pszichoterápia szerkesztősége szeretné hiteles információkkal tájékoztatni a szakmát, s ezzel hozzájárulni a felmerülő kérdések tisztázásához.

Kérdésekkel fordultunk Lehóczky Pálhoz, a Magyar Pszichiátriai Társaság elnökéhez; Simon Lajoshoz, az MPT pszichoterápiás szekciójának elnökjelöltjéhez; Égerházi Anikóhoz, a Debreceni Egyetem Pszichoterápiás Grémiumának elnökéhez; Fekete Sándorhoz, a Pécsi Tudományegyetem Pszichoterápiás Grémiumának elnökéhez; Tringer Lászlóhoz, a Semmelweis Egyetem Pszichoterápiás Grémiumának elnökéhez; Harmatta Jánoshoz, a Pszichoterápiás Tanács elnökéhez.

Valamennyi megkérdezett válaszolt megkeresésünkre, amit – különös tekintettel az elég rövid határidőre – külön is köszönünk. A kérdéseket és válaszokat alább közöljük. A pszichoterápiás grémiumokhoz intézett kérdéseket Égerházi Anikó válaszaival mutatjuk be; Fekete Sándor és Tringer László egybefüggően válaszolt a kérdésekre, ezeket így egybefüggően publikáljuk. A kérdéseket írásban, e-mail formájában tettük fel; a válaszokat csak technikailag korrigáltuk.

A témához kapcsolódik Koltai Mária szerkesztőséghez intézett levele is.

Szívesen fogadunk hozzászólásokat a témához.

Szőnyi Gábor, a rovat szerkesztője

Kérdéseink a Magyar Pszichiátriai Társaság elnökéhez:

- Mi motiválta az MPT Pszichoterápiás Szekciójának létrehozását?
- Kik, hogyan lehetnek a tagjai? Mivel jár a tagság?
- Kik az MPT Pszichoterápiás Szekciójának tisztviselői?

- Mi egy szekció szervezeti helye, működési köre a Magyar Pszichiátriai Társaságon belül?
- Milyen tevékenységekre szerveződik a szekció? Milyen programokat tervez?

Lehóczky Pál:

Nagyon örülök, hogy terjed a híre, hogy a Magyar Pszichiátriai Társaság az előző évektől eltérően akar foglalkozni a pszichoterápiával is. Szeretnénk többen is az elnökségből, ha a Társaságnak erőteljesebb szerep vállalása volna a pszichoterápia magyarországi alakításában, ebbe beleértve az oktatás elvi, szervezeti, valamint az ellátás szakmai kérdéseit. Ezen szándék hozta létre a szekciót, mely képződmény egy adott feladat ellátására szerveződő funkcionális csoport, mely egy éves tevékenység után, ha akarják a résztvevők, más szervezeti kereteket is nyerhet. Egyelőre még a szerveződés fázisában van a szekció. Most zajlanak az egyeztetések a feladatok pontos kijelöléséről, a vezetők kiválasztásáról, a feladatok ütemezéséről. A szekció tagjai mindazon MPT tagok lehetnek, akik az adott feladat, jelen esetben a pszichoterápia magyarországi fejlesztésében szerepet akarnak vállalni ilyen keretek között is.

Kérlek, hogy válaszomat egyelőre ebben a formában fogadd el, ígérve azt, hogy amikor körvonalazódik a szekció tevékenysége, feladat vállalása, megválasztásra kerülnek vezetői, kérem majd őket, hogy tájékoztassák a Pszichoterápia olvasóit további tevékenységükről, elképzeléseikről.

Kérdéseink az újonnan alakult pszichoterápiás szekció elnökjelöltjéhez:

- Mi motiválta az MPT Pszichoterápiás Szekciójának létrehozását?
- Kik, hogyan lehetnek a tagjai? Mivel jár a tagság?
- Kik az MPT Pszichoterápiás Szekciójának tisztviselői?
- Mi egy szekció szervezeti helye, működési köre a Magyar Pszichiátriai Társaságon belül?
- Milyen tevékenységekre szerveződik a szekció? Milyen programokat tervez?
- Van-e, s ha igen, milyen kapcsolata van a Pszichoterápiás Tanácsal? Ha nincs, akkor tervez-e a Pszichoterápiás Szekció kapcsolatot, együttműködést, s ha tervez, akkor miben?
- Van-e, s ha igen, milyen kapcsolata van a szakpszichoterápiás egyesületekkel? Ha nincs, akkor tervez-e a Pszichoterápiás szekció kapcsolatot, együttműködést egyedileg vagy együttesen a psi-

choterápiás szakegyesületekkel, s ha tervez, akkor miben?

- Bekapcsolódik-e a Pszichoterápiás Szekció a pszichoterápiás képzésekbe? Ha igen, akkor hogyan?

Simon Lajos:

A hozzám intézet kérdésre halasztani szeretném a válaszadást, mert a MPT pszichoterápiás szekció még nem állt fel, és így a vele való kérdésekre adandó válaszokra és tájékoztatásokra nem vagyok kompetens.

Tudomásul véve, hogy Simon Lajos nem elnöke, hanem (egyik?) elnökjelöltje a pszichoterápiás szekciónak, a már így is megválaszolható kérdésekkel újra megkerestük. A kérdések és Simon Lajosnak az MPT elnökével egyeztetett válaszai:

Mi motiválta az MPT Pszichoterápiás Szekciójának létrehozását?

A Magyar Pszichiátriai Társaság az előző évektől eltérően akar foglalkozni a pszichoterápiával is. A PT szekció létrehozását motiválta, hogy az Elnökségből többen is szeretnék, ha a társaságnak erőteljesebb szerepvállalása volna a pszichoterápia magyarországi alakításában.

Kik, hogyan lehetnek a tagjai? Mivel jár a tagság?

A szekció tagjai mindazon MPT tagok lehetnek, akik a pszichoterápia magyarországi fejlesztésében szerepet akarnak vállalni ilyen keretek között is.

Milyen tevékenységekre szerveződik a szekció?

A pszichoterápia magyarországi alakításának segítésére. Ebbe beleértve az oktatás elvi, szervezeti, az ellátás szakmai kérdéseit is.

Mi egy szekció szervezeti helye, működési köre a Magyar Pszichiátriai Társaságon belül?

Egy szekció helyzetét, működését a jelenleg érvényben lévő MPT Alapszabály és SZMSZ szabályozza.

Kérdéseink a pszichoterápiás grémiumok elnökeihez

A pszichoterápiás grémiumokhoz intézett kérdéseket Égerházi Anikó válaszaival együtt közöljük. Fekete Sándorhoz intézett kérdéseknél értelemszerűen a Pécsi Tudományegyetem, Tringer Lászlóhoz intézett kérdéseknél a Semmelweis Egyetem helyettestitendő be:

Égerházi Anikó válaszaival és a kérdések:

Az egyetemek – így a Debreceni Egyetem – pszichoterápiás grémiumai egyedileg szervezik kapcso-

latukat a pszichoterápiás képzésekkel, vagy ez valamilyen egyetemközi összehangolásra is támaszkodik? Ha van a grémiumok között együttműködés, akkor annak mi a formája és mire terjed ki? Várható-e ebben változások? Ha igen, miben?

Egyedileg szervezzük. Az MPT-n belül létrejött Pszichoterápiás Szekció működésétől várjuk, hogy rendszeres egyeztetés lesz (például évi két alkalommal).

Mi a formája a kapcsolatnak a szakegyesületi képzésekkel és mi a klinikai képzőhelyekkel? Mit jelent egy pszichoterápiás egyesületi és mit jelent egy klinikai képzőhelyi képzési akkreditáció? Melyiknek mi a kritériuma? Milyen anyagi implikációi vannak az egyetem-egyesület-klinikai képzőhely vonatkozásában?

Pszichoterápiás egyesületi akkreditáció az egyesület hatásköre, a klinikai képzőhely akkreditációja az egyetemi rendszeren keresztül történik.

Van-e, és ha van, akkor miben áll az együttműködés a Debreceni Egyetem Pszichoterápiás Grémiuma és a Pszichoterápiás Tanács között? Várható-e ebben változás? Ha igen, milyen irányban?

Nincs kapcsolat.

Mennyire vagy elégedett az elmúlt 20 évben meggyökeresedett képzési rendszerrel? Ha változtatást látnál jónak, akkor az miből állna?

Az eddigi rendszer fejlesztése szükséges. A módszerspecifikus képzés az egyesület továbbképzési, konferencia rendezési folyamataival jól összhangban van. A klinikai képzőhelyek koordinálására, a fejlesztések irányának egységesítésére remélhetőleg a pszichoterápiás szekció működése megoldást nyújthat.

A Magyar Pszichiátriai Társaságon belül pszichoterápiás szekció alakult. Létrejött már kapcsolat, együttműködés a Debreceni Egyetem Pszichoterápiás Grémiuma és a Pszichoterápiás Szekció között? Ha igen, ez mire terjed ki? Ha nem, akkor tervezi-e a Debreceni Egyetem Pszichoterápiás Grémiuma együttműködés kialakítását? Ez mire terjedne ki?

Tervezzük az együttműködés kialakítását. Ez a képzés koordinálására, a fejlesztések irányának közös kidolgozására terjedne ki.

Fekete Sándor:

Köszönve leveled, az alábbi rövid válaszokat tudjuk adni:

Úgy tűnik – legalábbis esetünkben – egyedileg szerveződnek kapcsolataink a pszichoterápiás képzésekkel. Sajnos jelenleg érdemi egyetemközi összehangolásról nincs tudomásunk, bár ez fontos

lenne (emlékezve a korábbi Pszichoterápiás Koordinációs Bizottságra). Eseti együttműködések kiterjesztése volna kívánatos a klinikai képzőhelyekkel, s a szakegyesületi képzésekkel is formalizáltabb kapcsolat kellene. Jelenleg a kis létszámú pécsi klinikai képzés a régióban nem megfelelően reprezentált szakegyesületek módszerspecifikus szakemberei meghívásával kísérli meg „kiegészíteni repertoárját” a képzésben.

A Pszichoterápiás Tanács és a klinikai képzőhely illetve grémium kapcsolata meglehetősen esetleges – informálisan úgy tudjuk, ebben képviselők meghívásával változások várhatók. A képzési rendszer – ahogy látjuk – sok módosulásával is megmaradt, a régióban működőképesnek is bizonyult. Klinikai képzőhelyi és egyesületi akkreditációs kérelmekről és eljárásról a Semmelweis Egyetem esetében van tudomásunk.

Az egyetemek – úgy tudom, mindegyik egyetem – másodszakvizsgaként kezeli a pszichoterápiát az elmúlt év óta törvényi szabályozása nyomán. Ennek pénzügyi implikációi is várhatók, bár arra is vannak jelzések, hogy saját egyetemi alkalmazottaik részére kérelem nyomán ezt (akár korlátlanul) csökkenthetnék. Az Magyar Pszichiátriai Társaságon belül alakult pszichoterápiás szekcióval nem jött létre még kapcsolatunk, bár ilyen együttműködés is kívánatos volna. Legyen szabad annyi kiegészítést tennem, hogy a PTE grémium Gáti Ágnes és Tényi Tamás mellett Kállai János személyével egészült ki a múlt év decembere óta.

Tringer László:

Köszönöm érdeklődésedet. Kérdéseidre a pontoknak megfelelő sorrendben a következő válaszokat adom:

1. A szakképzések az orvosképzést folytató egyetemek megfelelő karainak szervezetébe tartoznak. Az egyetemek a saját régiójuk területén tevékenykednek. Egyetemközi – grémiumi szintű – kapcsolattartás fórumai az illetékes tanszékvezetők (esetünkben a Pszichoterápiás Koordinációs Bizottság). Ennek keretében eseti megbeszélésekre kerül sor, nem rendszeresen.
2. A szakképzések akkreditációját központilag szervezik, ezen a pszichoterápiás szakképzés is átesett. A grémium vonatkozásában a klinikai képzőhely pszichoterápiás fekvőbeteg intézményt jelent. A kritériumok egyébként a Kiskátában rögzítve vannak.

3. A Pszichoterápiás Tanács a szakképzésben részt vevő egyesületek informális fóruma, amelyre a grémium szükség szerint támaszkodik. Ebben változtatást nem látok szükségesnek.
4. A hazánkban kialakult képzés Európában a legmagasabb szinten szervezett, általános elismerést kiváltó rendszer. Különösen, hogy a szerteágazó egyesületi érdekeket harmonizálni tudja. Legnagyobb érdeme azonban, hogy a „pszichoterápia” az egészségügyi és pénzügyi hatóságok felé egységes szakterületként jelenik meg.

***Kérdéseink a Pszichoterápiás Tanács elnökéhez,
Harmatta János válaszaival***

Mi a Pszichoterápiás Tanács szervezeti átalakulásának lényege?

A Pszichoterápiás Tanács megalakulása óta testületi formában működött, önkéntes társulásaként a módszerspecifikus egyesületeknek, amelyek a módszerspecifikus képzésben részt vesznek. Jogász oldalról merült fel a kifogás, hogy a Pszichoterápiás Tanács működése így nem jó, jogi keretet is kellene neki adni. Ez egy folyamatot indított be, a Pszichoterápiás Tanácsot képező módszerspecifikus egyesületek egy egyesületi formát dolgoznak ki, amely egyszerre biztosítaná a jogi keretek közötti működést és az eddigi testületi működés fenntartását.

Változott-e a Pszichoterápiás Tanács szerepe, helyzete az utóbbi évek illetve a jelen egészségügyi illetve egyetemi szervezeti változásai mentén? Esetleg miben bővült, miben szűkült?

Az egyetemeken a pszichoterápiás szakvizsgára felkészítő képzések koordinálását a Pszichoterápiás Tanács mellett a Pszichoterápiás Koordinációs Bizottság végezte. A Pszichoterápiás Tanács ebben a bizottságban a pszichoterápiás képzést végző egyetemi tanszékek mellett jelen volt. Az egyetemek felsőbb jogszabály alapján az egyes szakterületeken úgynevezett grémiumokat hoztak létre, ezek átvették a Pszichoterápiás Koordinációs Bizottság feladatait. Ettől kezdve a Pszichoterápiás Koordinációs Bizottság működése megszűnt. A Pszichoterápiás Tanács személyemen keresztül képviselve van az Semmelweis Egyetem Pszichoterápiás Grémiumában, és eddig az együttműködés jó volt, a Pszichoterápiás Tanácsnak javaslattevési lehetősége volt. A Pszichoterápiás Tanács szerepe közvetlenül nem bővült, nem szűkült ebben a folyamatban, de az egyetemi formális intézményi működés előtérbe került a korábbi konszenzuson alapuló együttműködéssel szemben.

Hol tart most a folyamat? Megtárgyalták az egyesületek? Mi van még hátra?

A Pszichoterápiás Tanács jogi kereteinek kialakítását az egyesületek megtárgyalták. Kidolgozásra került egy alapszabály tervezet, többször módosítottuk, egyeztetünk a Pszichoterápiás Tanács ülésein. Ezt az egyes egyesületek tárgyalták, és két egyesület kivételével elfogadták. Mivel az egyik egyesület kifogásokat jelentett be, az alapszabály tervezet még egyeztetésre kerül. Jó lenne, ha a Pszichoterápiás Tanács átalakulása során mindazon egyesületek tagjai lennének, akik korábban azok voltak. Ezért lassabb ez az alakulás, mint reméltük, de jó, hogy még van mód és idő az egyeztetésre. Pontosabb képet ennek a lezárulásával lehet majd látni.

Bővül-e a szervezeti átalakulás révén a Pszichoterápiás Tanács szerepe, programja?

Szándékaink szerint nem bővülne, a szervezeti forma csak a keret, a működési mód továbbra is a testületi maradna, évente egyszer a közgyűléssel bővülne. Valószínűleg az alapszabályban vagy a Szervezeti és Működési Szabályzatban is ennek a működésnek nagyobb hangsúlyt kellene majd adni. A szerepében is a koordinátori, közvetítői szerepe a legfontosabb, a tagjai között is és kifelé is. A nemzetközi kapcsolatokat illetően nem tervezünk lényegi változást.

Változik-e a szervezeti átalakulástól a Pszichoterápiás Tanács kapcsolata az egyetemek pszichoterápiás grémiumaival, a képzéssel, a nemzetközi képzéssel?

Szándékaink szerint nem változik. A Grémium részéről azonban aggodalom merült fel, hogy a Pszichoterápiás Tanács esetleg olyan feladatokat kíván ellátni, amelyek az egyetemi grémium feladatai. A Pszichoterápiás Tanács szándéka szerint szakmai tanácsadói szerepben van, ahogyan eddig is, ezért a grémiummal való kapcsolatát és a feladatköreinek jogi megfogalmazását a megalakulás előtt áttekintjük még. Ez folyamatban van, erre egy bizottságot hoztunk létre az egyetemek bevonásával.

A Magyar Pszichiátriai Társaságon belül 2012 januárjában Pszichoterápiás Szekció alakult. Van-e a Pszichoterápiás Tanács és az új Pszichoterápiás Szekció között kapcsolat, együttműködés? Ha igen, az miben áll? Ha nincs, tervezi-e a Pszichoterápiás Tanács együttműködés kialakítását, s ha tervezi, akkor az elsősorban miben állna?

Az MPT elnöksége elhatározta, hogy az MPT-n belül egy pszichoterápiás szekciót hoz létre és ez a januári konferencián meg is alakult, a közgyűlés elfogadta. Tagjai a szakma neves pszichoterapeutái, akik az MPT-nek is tagjai. Eddig a megalakulási aktus történt meg, ezért még a működéséről nehéz beszámolni, a tagokat tudtuk összeszedni. Jó lenne, ha együttműködés alakulna ki, ennek a szekciónak

a feladata valószínűleg a pszichoterápia erősítése a pszichiáterek között. Mivel a megalakulás nagyon friss, még időre van szükség mindkét fél részéről, hogy az együttműködés pontos keretei vázolódhassanak, a Pszichoterápiás Tanács alakulási folyamata során mindenesetre ezt a lehetőséget figyelembe vesszük.

A Thalassa Ház pszichoterápiás képzettségű pszichiáter szakorvos és szakpszichológus munkatársakat keres! Képzésben lévő érdeklődők jelentkezését is várjuk! Önéletrajzokat az info@thalassahaz.hu címre kérjük. www.thalassahaz.hu

LEVÉL A SZERKESZTŐHÖZ

A pszichoterapeuta képzés jelen helyzetéről, a Pécsi Pszichoterápiás Képzőhelyről nézvést

25 éves a pécsi pszichoterapeuta képzés. Nem oly régen írtam erről kissé nosztalgikus és büszkén szomorú sorokat e lap hasábjain. Most – Jónásként – úgy érzem, reménytelen prófétálásba fogtam. Végzetes sors fenyegeti a pszichoterapeuta szakvizsgát.

20 éve egyengettem a pécsi klinikai képzőhely (PPK) működését. Több professzor, rektor-dékán hatalomváltás és egyetemi átszervezés zajlott e két évtized alatt. Egyre bonyolultabbá vált az adminisztráció, a bürokratikus háttér, ám sikerült őrizni az értékeket, tartani a képzés színvonalát. Közben elfogytak a pszichiáterek, arányaiban eltolódott a klinikai szakpszichológusi részvétel. A mi időnkben még nemes cél volt egy pszichiáternek pszichoterapeutává válni. A dél-dunántúli régióban össze kellett várni a kis kamara-csoportokat, s életben tartani a lángot, amely – ha minimális szinten is – működött mostanáig.

Nagy szó, hiszen a két nagy fővárosi képzőhely (SE-VIKOTE és Tündérhegy mellett) csak mi maradtunk életben. Emellett szinte a teljes módszerspecifikus képzés-spektrum képviselője megerősödött az elmúlt évek során. Ugyanakkor évtizedes bejáratott kiváló kapcsolat működött az országos kiképzőhelyekkel és kiképző terapeutákkal például Merényi Mártával, Erdélyi Ildikóval, Orosz Katival, Simon Lajossal, Parádi Józseffel, Hardy Júliával, akik rendszeresen visszajáró képzői voltak a pécsi képzésnek.

Szívügyemmé vált a fennmaradás, s ezért megrendülten adtam át idén, a X. klinikai fázis lezárása alkalmából a feladatot a méltó és lendületes, újítani képes utódnak, Árkovits Amarylának. Megrendülésem egyik oka, hogy – a mostani képzés befejezése előtti pillanatokban – kiderült: időközben új szakvizsga rendelet (törvény?) született a posztgraduális képzésekre vonatkozóan, melynek nyomán egye-

temünk dékánja 23 000 Ft/hó fizetését rója ki minden képzendőre a 24 hónapos képzési időtartamra. Ettől elakadt a lélegzetünk, hiszen ez több pénz, mint amit a teljes módszer-specifikus képzettség megszerzéséért áldoznia kell az elszánt jelölteknek. Eddig „minimálbéres” részvételi díjjal szerveztük a PPK klinikai fázisát, hiszen a rosszul fizetett pszichiáter-klinikai szakpszichológus körben ezt sem volt egyszerű finanszírozni.

Hétfélig, szombati napokon, a szabadidő feláldozásával járt a képzéseken való részvétel, a pszichoterápiás esetvezetések egyéni szupervíziója, a folyamatos fejlődés anyagi és szabadidő feláldozásával járt. A kiképzők alacsony, csaknem megalázó óradíjért vállalták a hétfélig intenzív munkát.

Amikor a rezidensképzésbe integrálták a pszichoterápiás propedeutikát, már átéltünk egy redukzív fázist. Szinte lehetetlenné vált az egyéb szakorvosok, háziorvosok, bőr- és nőgyógyászok, pszichoszomatikus belgyógyászok képzése. Közülük a legelszántabak Budapestre jártak propedeutikát tanulni.

Aki valamelyest ismeri a pszichoterapeutává válás követelményeit, pontosan tudja, hogy nem 24 hónap a képzés időtartama. 150 óra egybefüggő sajátélmény, a módszerspecifikus fázis minden állomása, s a klinikai fázis négy szemesztere komoly idő-, energia-, szellemi-intellektuális-érzelmi és anyagi ráfordítást igényel – sok éves professzionális életprogram. Ezt tetézi most a 24x23 000 Ft-os egyetemi pénzkövetelés: 552 000 azaz ötszázötvenkettőezer Ft. Lehet kérvényezni csökkentést. Ám nem látható, hogy milyen szolgáltatás, tanítás, képzés, infrastruktúra az, amit az egyetemnek nyújtanak ennek fejében. Eddig – információink szerint – a SE az egyetlen, aki eltekint a fenti anyagi követeléstől. (Minden elismerést megérdemelnek!) Ott talán képviseli a grémium és érti az egyetemi vezetést, hogy mi forog kockán. Ugyanis kockán forog a pszichoterapeuta képzés, a másodszakvizsgára vállalkozó kollégák lehetősége,

jövője. Alig marad pszichiáter s „az is bolond, aki pszichoterapeutává lesz Magyarországon”.

A hiány nagy, az igény növekszik, s a híg-veszedelmes ezoterikus-jósdás-energia-adós-álomfejtőtáptos kuruzslók garázdálkodnak, coachok és tanácsadók szaporodnak nagy pénzért a „pszicho-piacon”. Pár- és családterapeutákra, gyermek-pszichoterapeutákra, kognitív, relaxációs, hipno- és pszichodráma, egyéni analitikus módszerekben jártas, jól képzett, etikus, a gyógyítás iránt elkötelezett valódi szakemberekre lenne szükség.

Ha csak a módszerspecifikus helyeken képződnek, kimarad az integráció, a klinikai fázis által biztosított szélesebb spektrumú személet lehetősége. Ez a veszély fenyeget a pszichoterapeuta szakvizsga embertelen mértékű megsarcolása esetében. Az egyetemi vezetők, a szakvizsgák ügyében

döntésekre hivatott potentátok ezt talán nem is érzékelik, nem is értik. (Mellesleg a többi másodszakvizsgára készülő kolléga jövőjét is sötétben látom.) Ámde most a mi ügyünket félttem leginkább. Idő, tudás, energia, érzelmi involváltság szempontjából talán az egyik legigényesebb és legbonyolultabb hiányszakma a miénk.

Mindig azt gondoltam, a PTE büszkesége lehetne, hogy él és jó színvonalú a pszichoterapeuta képzésünk. Ám úgy látszik, vannak ennél nagyobb hatású erők. Ezek nem a megőrzést és fejlődést, hanem a hanyatlást szolgálják.

Fohászkodunk, hogy a „nivei hatalmak” engedjék, s ne haljon meg a pszichoterápiás képzés. Az égiek eddig is támogattak, a pénz azonban Nimive örök destruktív eszköze...

Koltai Mária

Az Eduscho

könyvesboltban,
a Budagyöngye
bevásárlóközpontban

(1026 Budapest, Szilágyi E. fasor 121.,
-1 szint, tel: 200-58-55)

kaphatók a Pszichoterápia folyóirat
egyedi példányai és különkiadványai.

Egy jó kávé mellett, családi hangulatban
lehet válogatni az igényes könyvkínálatból.

Törzsvásárlói kedvezmény.

A törzsvásárlóknak beszerzik a
kínálatban nem szereplő könyveket is.

INTERNATIONAL JOURNAL OF PSYCHOTHERAPY

Az Európai Pszichoterápiás
Szövetség (EAP) folyóirata

Megjelenik háromszor
egy évben angol nyelven
Más európai nyelveken is
tartalmaz közleményeket
Kritikus hangvétel, Elmélet,
Esettanulmányok, Kutatás,
Olvasóforum, Könyvismertetés

Kérjük előfizetését
a következő címre:
Ormay Tom
International Journal of
Psychotherapy
e-mail: ormaytom@t-online.hu

